

smo branili, zdaj pa — ga brani ti!« In še enkrat je splaval dečkov umirajoči pogled k zlatim vratcem tabernaklja, za katerim je prebival Jezus. V tem se mu je blažen smehljal razlil čez obraz, njegova kodrolasa glavica je omahnila. Odšel je za bratci v nebeške dvore.

Otroci! Ali ni to čudovito? Ali vam ni presunilo srca? O, to je ljubezen nedolžnih src! Ljubezen, ki vse premaga.

Evharistični kongres se pripravlja. Prosimo in molimo: Jezus v presvetem Zakramentu, daj tudi nam take ljubezni! Daj nam mučeniške ljubezni!

Alojzij Košmerlj.

Pevec presvete Evharistije.

Vedno bolj se bližajo slavnostni dnevi, ko bodo v Ljubljani tisočere množice iz vse Jugoslavije na izreden način javno izkazovale čast in ljubezen božjemu Odrešeniku, ki je med nami v presv. Hostiji. Gospodje kateheti so vam, dragi prijatelji »Angelčka«, gotovo že povedali, da se boste tudi vi, ki ste po šolah, v prazničnih dneh od 28. do 30. junija v skupni pobožnosti poklonili Jezusu, Prijatelju otrok.

Da se bomo za te svečanosti že vnaprej lepo in zadostno pripravili, to bodi skrb nas vseh. S petjem in skupno molitvijo se bomo zgrinjali okoli monštrance, kjer bo Jezus v podobi kruha v naši sredi. Ali pa že veste, kdo je sestavil one lepe evharistične pesmi, ki jih še danes pojemo pred svetim Rešnjim Telesom? Saj so vam znane one stare, a vedno nove popevčice: »Molim te ponižno...«, »Jezus poj skrivnost časti-to...«, V Zakramentu vse sladkosti, počastimo Jezusa...« i. dr. Te in še mnogo drugih pesmi, ki jih po vsem katoliškem svetu prepevajo verni katoličani, je že v 13. stoletju sestavil v latinskem jeziku največji učenjak, kar jih je kdaj bilo: sveti Tomaž Akvinski. Njegov god praznujemo 7. marca.

Ta od Boga z izredno modrostjo in učenostjo obdarjeni svetnik je podaril veliko znanstvenih knjig z jasnim utemeljevanjem razodetih božjih naukov učenemu svetu; vsem nam je pa zapustil hvalnice in slavo-

speve na čast svetemu Rešnjemu Telesu. Tudi on, dasi tako učen, prosvetljen in nadarjen, je ponižno poklekaval pred tabernakelj ter častil in molil Jezusa; hkrati pa je pospeševal češčenje presvetega Zakramenta v pesmih in slavospvih, ki jih je zapustil vsemu katoliškemu svetu.

Sv. Tomaž Akvinec se je rodil l. 1225 v Akvinu kot sin grofovske družine; torej eno leto poprej, preden je umrl sv. Frančišek Asiški. Vzgojen je bil pa v samostanu sv. Benedikta na Monte Cassino, ne daleč od Rima. Nato je vstopil v dominikanski red in kmalu postal učitelj na visokih šolah v Parizu in Bologni. Umrl je l. 1274. Ko so mu prinesli sveto popotnico, je molil pred sveto Hostijo:

»Sprejmem te, ki si postal odkupnina za mojo dušo. Iz ljubezni do tebe sem bdel in delal. Tebe sem vedno oznanjal v pridigah in spisih; Kristus, ti si Kralj slave, ti si Sin večnega Očeta.«

Ali bomo mogli tudi mi podobno moliti, ko se bo bližala zadnja ura? Bodimo prijatelji Jezusovi že zdaj!

K pripravi za véliki praznik.

Presveti Evharistiji — Jezusu v najsvetejšem Zakramentu — donášamo sveže cvetke, da krase tabernakelj in se izživljajo v slavo božjo. Pa imamo tudi žive cvetke, dobre, nedolžne otročiče, ki kakor lilije, kakor dehteče cvetice delajo čast Jezusu s svojim svetim, vzornim življenjem, s svojo ljubeznijo do presvete Evharistije. Ali jih imamo tudi pri nas? Prav veliko. Te cvetke bodo najlepši kras ob proslavi Jezusa, ko bo veliki kongres v Ljubljani.

Ker pa radi pogledamo tudi drugam, v druge dezele in smo radovedni, kakšne cvetke presvete Evharistije uspevajo drugod, naj predočim v tem-le opisu eno najlepših: Anica ji je bilo ime, pa je že šla med nebeške cvetke 14. januarja 1922.

Anica Guigné je bila doma v domovini sv. Frančiška Saleškega na Savojskem. Starši njeni so jo, kakor je pravilno, že v nežni dobi navajali v nadnaravno. Kaj se to pravi? Obračali so njene misli in vse hrepenenje na to, kar nas čaka v nebesih. Njen oče je bil